

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

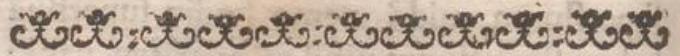
Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 18. De statu languoris in vita spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

DIES XVIII.

De Statu Languoris in vita Spirituali.

I.

ANIMAM æquè, ac corpus languor afficit. Et effectus, quos status iste languoris in corpore procreat, exprimunt effectus, quos languor spiritualis profert in anima. Primus effectus languoris corporei est ingens quoddam fastidium optimorum ciborum, & aliquoties inordinata deteriorum orexis. Sic anima funesto hoc languore affecta, in miseram labitur nauseam rerum optimarum, orationis, lectionis, & ipsius sacræ Communionis; instar Israëlitarum aversatur manna, & ad allia Ægyptiaca adspirat; tam cupida periculorum animi relaxationum, omniūmque eorum, quæ illam à Deo avertere, quam infensa omnibus ijs, quæ eam ad Deum adducere possunt. Alter effectus morborum languentium est formidandus horror remediorum, quæ hactenus suo caruere fructu: sic anima adeò ignava nihil tam aversatur, quam remedia saluberrima, quod ea sibi inutilia esse experiatur; quod sibi persuadet

deat, cùm illa remedia mala sua præver- Iuli⁹.
tere non potuerint, sufficientia quoque non
före illis avertendis.

II. Tertius languoris in corpore effectus
est imbecillitas quædam inusitata, ita, ut
homo movere gradum sine magno conatu
non possit, & minimus nifus ei labor into-
lerabilis videatur. Sic anima tepida, cùm
debilis, & languida sit, vix imperare sibi
potest, ut pedem, si ita dicere licet, mo-
veat ad aggrediendam, & prosequendam
viam Domini. Omnia ei opera difficultia
creduntur; minimæ difficultates videntur
ei obices insuperabiles; virtutes facillimæ
ipsius judicio exerceri non possunt. Ju-
gum Christi quantumvis leve, videtur ei
intolerabile: & sicut æger, qui hac imbe-
cillitate laborat, si ambular in declivi, &
lubrica præcipitijs cujusdam summitate
non potest non cadere, cùm vel leviter im-
pellitur; sic licet vel parùm violenta sit
tentatio, quæ hominem aggreditur in hoc
statu languoris constitutum, poteritne is
illi resistere? poteritne illi non succumbe-
re? nunquid inde profluxit peccatum gra-
ve, in quod prolapsus es, vel ex quo for-
tassis necdum emersisti, impediente resi-
piscientiam eadem debilitate, quæ te ad la-
plum impulerat?

D 5 III. Quar-

III. Quartus effectus languoris in corpore, est debilitas, & tedium; estque idem effectus, quem in nobis progignit languor animæ. Hæc morositas tædiosa oriatur primò è secretis conscientiæ lacininationibus. Homo videt, se nec Deo, nec hominibus facere satis; & qui sibi met satis faceret? secundò è difficultate, quam experitur in certis munib[us] obtemidis, quibus, licet repugnante ignavia sua, eximere se non potest, & denique ex eo, quod nec habeat solatia è cælo, quia ipsius perfidiae eum illarum reddunt indignum, nec solatia è terra, propterea, quod status ipsius, & conscientiæ angores illis eum gaudere non sinant. Ultimus denique languoris in corpore effectus est desperationis, & quidem desperationis talis, quæ non penitus injusta videtur; utpote, quæ nimirum mali diuturnitate, ejusdemque pertinacia; quæ, cum in dies augeatur, magis, magisque animam impotentem reddit ad magnos conatus sibi imperandos, qui tamen necessarij forent, ut malo tam inveterato se expediret. Ah Domine! cum tam multum de hoc statu participem, an non desperationi immergere me deberem, nisi remedia in misericordia tua invenirem, malum meum longè superantia?

Con-

Considera te velut ægrotum tanto tempore Iulius.
jam languentem, & confuge ad Dominum no-
strum velut Medicum charitate plenum.

Miserere mei, Domine, quoniam infir-
mus sum. Psal. 6. 3.

Necesse habent mittere manum ad o-
pera fortium, qui cibo fortium minimè
sustentantur, socij tribulationis; sed non
& consolationis. Bern.

DIES XIX.

Prærogativæ E Christi Imita- tione Resulantes.

I.

Christus in mundum venit, ad reparan-
dam Patris sui gloriam, eamque fir-
mandam supra exitum, & ruinam suo-
rum, nostrorumque hostium. Is invitat nos ad
sequendum se in hac pugna contra hostes
Dei, quid æquius? ad configendum cum
proprijs hostibus, qui in interitum no-
strum conjuravere, quid magis nos animet?
ad reparandam Dei gloriam; quid homini
gloriosius? ad sequendum Deum - Homi-
nem; quid potentius nos alliciat? Con-
ditiones, quas Christus nobis offert, ut
nos ad se sequendum impellat, non minus

funt